

లోకేరు ఆదివారాయభరాపు

“అమ్మా... అమ్మా... అక్కోచ్చేసిందే!”
హోల్లో కూర్చున్న వసుంధర, మాధవీలత హుషారుగా అరిచారు.

అది విని బిలబిలమంటూ అంతాలోపల్పుంచి వచ్చేసారు.

సూట్‌కేస్‌తో నిలబడ్డ శ్రావణి అందరి వైపు చూసింది.

బంధుగణంతో ఇల్లంతా సందడిగా వుంది. రంగులతో తీర్చి దిద్దిన డెకరేషన్, తోరణాలు, పసుపుగడపలు, అందాల ముగ్గులు... ఆనందంతో మనసు ఉప్పొంగిపోయిందామెకి.

అందరూ శ్రావణి వంకే అపురూపంగా చూస్తున్నారు.

“అమ్మా..” పరుగున వచ్చి తల్లిని చుట్టేసింది శ్రావణి.

“వస్తావో రావోనుకొని నీకోసం రోజూ పడిగాపులే..” కూతుర్ని అక్కన వేర్చుకుంటూ అందామె.

ఈ ఆర్బాలానికంతా కారణం-
మరో రెండ్రోజుల్లో.. దసరా పండగ!

శ్రావణి తండ్రి రాంగోపాల్ పెద్ద బిజినెస్ మ్యాన్. ఏడుగురు సంతానం. అందరికీ పెళ్ళిళ్ళయి సెటిలయ్యారు.

● హైదరాబాద్‌లో ఉంటోంది శ్రావణి. ఆమె భర్త కరుణాకర్... మామూలు గవర్నమెంటు ఉద్యోగి.

రాంగోపాల్ ఇంట్లో ప్రతి ఏలా సంక్రాంతి పండగ లాగానే దసరా పండగ మహోత్సవంలా జరుగుతుంది.

ఆరోజు అక్కడికి అందరూ చేరాలిందే!

ఆ ఇంట్లో ఏడాదంతా తనివి తీరా జ్ఞాపకం చేసుకొనే

నైట్ కేక్ స్వికెక్

నేడుక అది. ఉత్సాహంగా, ఉత్తేజంగా, మరపురాని రోజులా జరిగే పండగ అది.

ఆరోజు ఆ ఇంట్లో ఒక జంటని కూచోబెట్టి లక్ష్మీపూజ వారి చేత చేయిస్తారు. సదరు జంటకి భారీగా నగలూ, బట్టలూ, బహుమతులెన్నో చదివిస్తారందరూ.

ఆ జంట ఎవరన్నది లక్ష్మీ-డిస్ ద్వారా ఎంపిక చేస్తారు. ఈ నేడుక చూడ్డానికి

చుట్టుప్రక్కల ఇళ్ళవాళ్ళు కూడా తరలివస్తారు.

అయితే ఈ నేడుకకి శ్రావణి రావడం... పెళ్ళియ్యాక ఇదే మొదటిసారి.

కరుణాకర్, శ్రావణిలది లవ్ మ్యారేజ్. పెళ్ళికి తల్లిదండ్రులు అంగీకరించకపోయినా సరే, అందర్ని వదులుకొని వెళ్ళి కరుణాకర్‌ని పెళ్ళి చేసుకుంది ధైర్యంగా శ్రావణి.

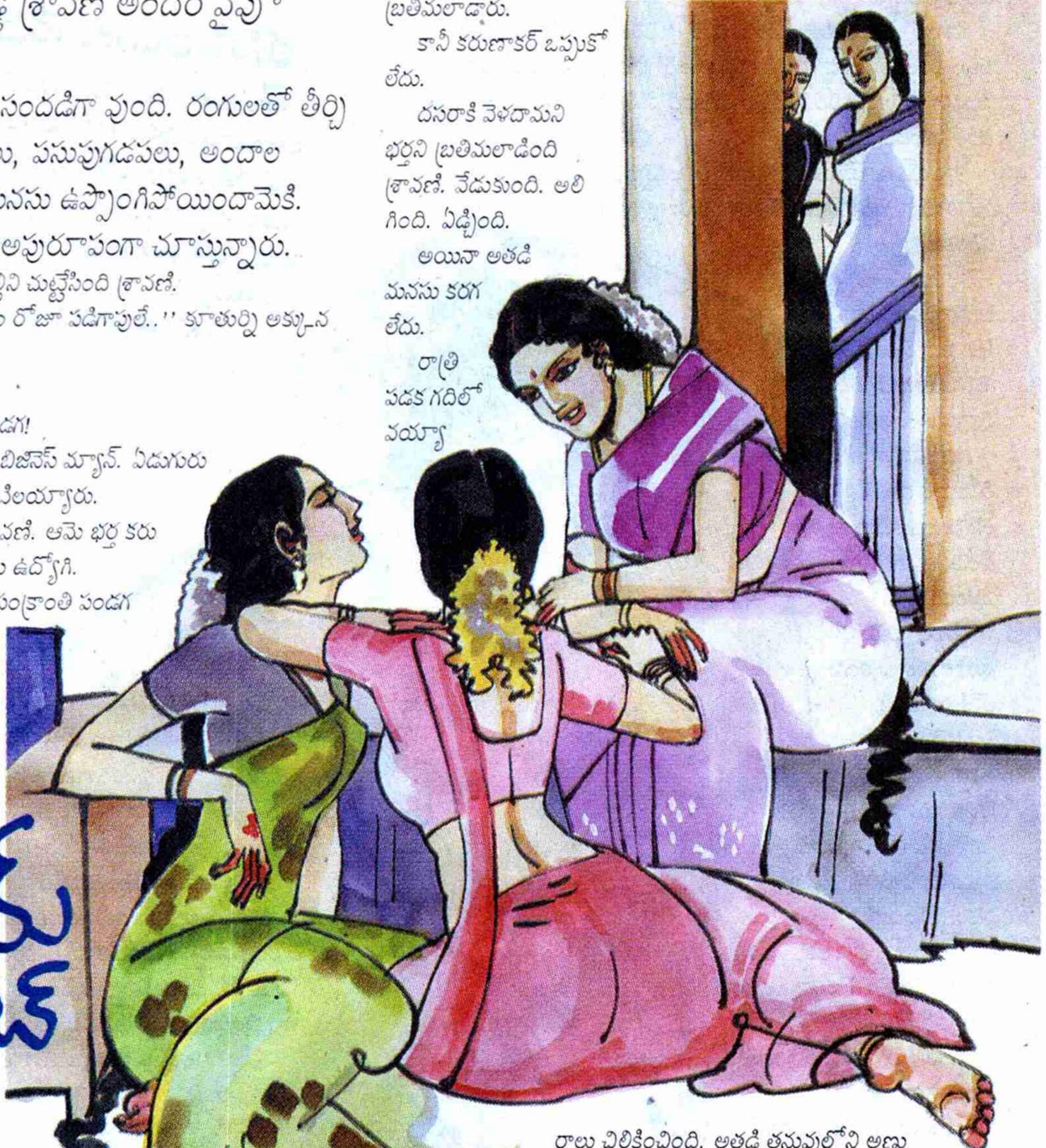
కొంత కాలానికి శ్రావణి పేరెంట్స్ ఓ మెట్టు దిగి వచ్చారు. ఇంటికి రమ్మని బ్రతిమలాడారు.

కానీ కరుణాకర్ ఒప్పుకోలేదు.

దసరాకి వెళదామని భర్తని బ్రతిమలాడింది శ్రావణి. నేడుకుంది. అలిగింది. ఏడ్చింది.

అయినా అతడి మనసు కరగలేదు.

రాత్రి పడక గదిలో నయ్యా

రాలు చిలికించింది. అతడి తనువులోని అణు వణువూ మీటింది. అనేక విధాల సంతృప్తి పరిచింది. ఏ సాచికా సారలేదు. అయినా ప్రయత్నం మానలేదు శ్రావణి.

చివరికి కరుణాకర్‌కి విసుగొచ్చి వెళ్ళమన్నాడామెను! తను మాత్రం ససేమిరా రానన్నాడు.

అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ!

శ్రావణి వచ్చేసింది.

★★★

“శ్రావణి! మరిదిగారు దసరాకి వస్తానన్నారా?” అడిగింది చిన్నక్క.
తలస్నానం చేసి జుట్టు ఆరబెట్టుకుంటున్న శ్రావణి ఏదో ధ్యానంలో తలూపింది.

వెనుక నుంచి బావగార్ల టీజింగ్ వినించింది.

“నీం మరదలు సిల్లా... సరదాగా ఓ బెట్ కట్టుకుందామా? మేముగానీ గెలిస్తే నువ్వు మమ్మల్ని సినిమాకి తీసుకుపోవాలి. నువ్వు గెలిచావనుకో తలా ఓ పట్టు చీర కొనిపెట్టాం”

దాంట్ వారి భార్యలు సత్యభామలై, “ఏనిటీ... మరదలికి పందెం మీద పట్టు చీరలు కొనిపెట్టారా? ఎన్నాళ్ళ నుంచో పోరుతూ మీకు బండవాకిరీ చేసి పెట్టున్న మమ్మల్నిదిలి పెట్టి మీ మగబుద్ధి పోనిచ్చుకున్నారు కాదు” ముక్తకంఠం దండెత్తారు.

“అయ్.. బాబోయ్” అంటూ అక్కడ్నుంచి పరుగు తీసారు వారు.

ఈలోగా వెల్లెళ్ళిద్దరూ మెల్లిగా వేరారు శ్రావణి దగ్గరకు.

“అక్కా.. ‘ఆ’ టైంలో బావగారెలా ఉంటారే?”

‘ఆ’ అన్నవోట నొక్కి గుసగుసగా అడిగింది మాధవీలత శ్రావణిని.

ఒక్కసారిగా తమ రోజువారి రాత్రివేళ రస ఘట్టం కదలాడింది శ్రావణి కళ్ళ ముందు.

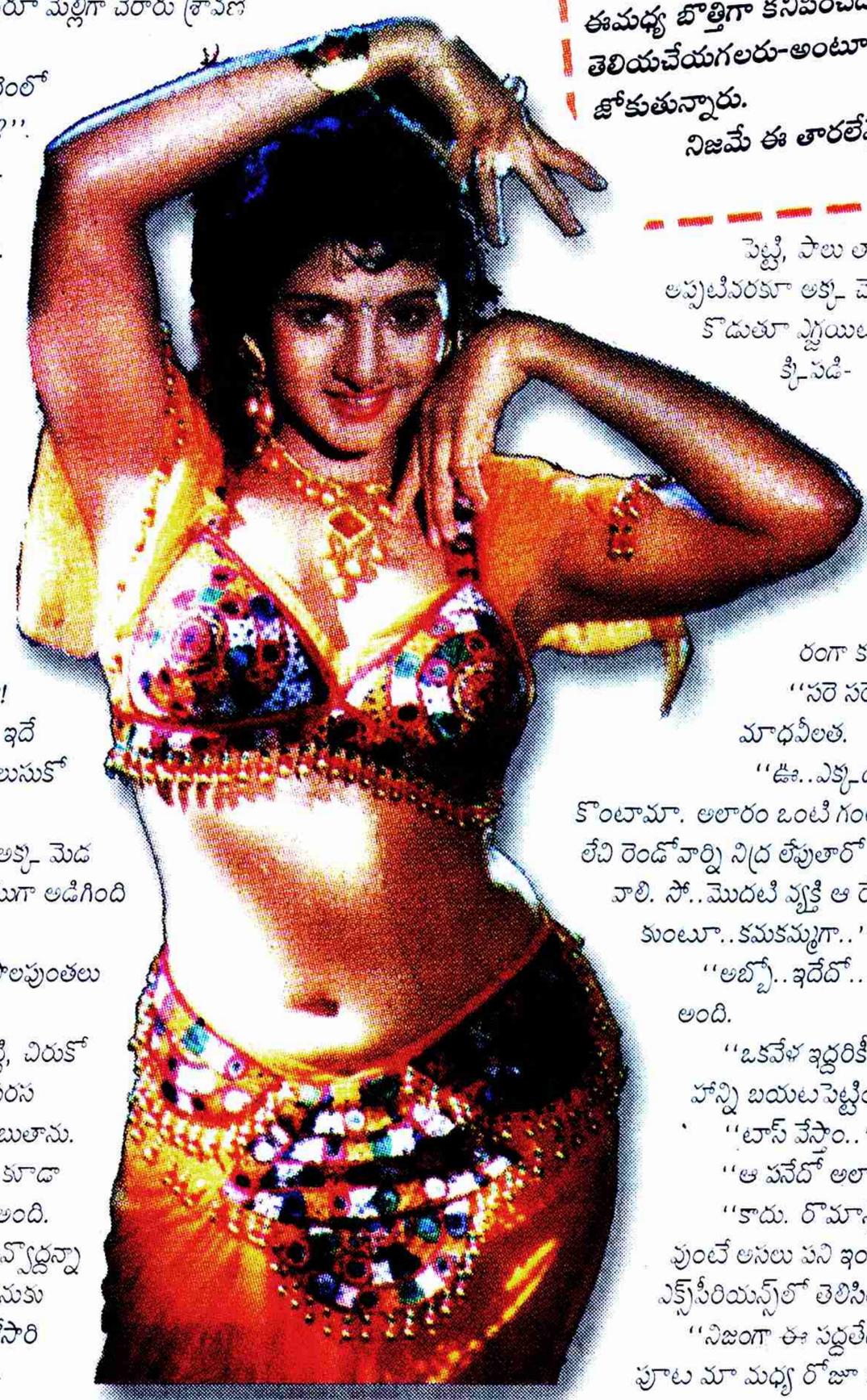
సిగ్గుతో ఆమె ముఖం గులాబీ రంగు లోకి మారింది.

“చెప్పవే అక్కా.. మాకూ సెళ్ళిళ్ళయ్యాయి కదా! పైగా.. నీ పెళ్ళయ్యాక ఇదే మనం మొదటిసారి కలుసుకోవడం. సిగ్గెందుకు? చెప్పవూ.. ప్లీజ్.. ప్లీజ్” అక్క మెడ మట్టు చేతులేసి గోముగా అడిగింది నసుంధర.

శ్రావణి బుగ్గల్లో పాలపుంతలు పొంగి పొర్లాడాయి.

బుంగమూతి పెట్టి, చిరుకోసంతో, “సరే.. మా సరస మందిర రసలీలల్ని చెబుతాను. అనక మీ విషయాలు కూడా చెప్పాలి మరి! ఆ..” అంది.

“ఓ.. య్యోస్సే! నువ్వొద్దన్నా చెప్పేస్తాం! మాకేం సిగ్గునుకున్నావా?” ఇద్దరూ ఒకేసారి ఉత్సాహంగా అన్నారు.

చెప్పడం మొదలుపెట్టింది శ్రావణి-

“అయన ఆఫీసు నుండి బదున్నరకల్లా ఇంటికొచ్చేస్తారు. రాగానే వేడి వేడి కాఫీ కలిపి ఇస్తాను. అయన కాసేపు రిలాక్స్ అయి, స్నానమీది చేసి బాల్కనీలోకొచ్చారు. పక్కంటి జోగారావుగారిలో వెస్, క్యారమ్స్ లాంటివి ఆడుతూ అవీ, ఇవీ మాట్లాడుకుంటారు. ఈలోగా నేను నంట పని పూర్తి చేసి, ఫ్రెష్గా స్నానం చేసిస్తాను. రాత్రి తొమ్మిదింటికి భోజనానికి కూర్చుంటాం. ఆ తర్వాత సదకొండు దాకా టీనీ మాస్తాం. సరిగ్గా సదకొండు గంటలకి బెడ్ రూంలోకెళ్తాం. టైం సీస్ లో ఒంటిగంటకి అలారం

కనిపించుట లేదు

తెలుగులో మంచి పెర్ఫామెన్స్ ఇచ్చి సీతారామయ్యగారి మనవరాలు లాంటి సినిమాల్లో నటించిన మీనా, టెండర్ టచ్ ఛైన్ రంభ, సెక్సీ నవ్వుల రోజూ తదితర హీరోయిన్లు తెలుగు సినిమాల్లో ఈమధ్య బొత్తిగా కనిపించడం లేదు. మీకే సినిమాలోనైనా కనిపిస్తే తెలియచేయగలరు-అంటూ ఈమధ్య కొందరు సినిమా శాస్త్రీలు జోకుతున్నారు.

నిజమే ఈ తారలేమైపోయారో?

-విరజ

పెట్టి, పాలు లాగి పడుకుంటాం..” అని చెప్పి ఆసేసింది. అప్పటివరకూ అక్క చెప్పేదంతా వింటూ, ఉత్సాహంగా ‘ఊ’ కొడుతూ స్టైలియిల్ అవుతున్న ఇద్దరు వెల్లెళ్ళూ ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి-

“ఏంటేంటే.. ఉల్తినే.. ప..దు..కుం.. లా..రా?” ఆశ్చర్యంగా అన్నారు.

“అవును” చిరువ్వు నవ్వింది శ్రావణి.

“ఏయ్.. సరిగ్గా చెప్పు” ముద్దుగా కసురుకుంది నసుంధర.

“చెబుతున్నాను కదా.. మధ్యలో అనవసరంగా కంగారుపెట్టారెందుకు?”

“సరే సరే.. నువ్వేం అడక్క..” నసుంధరని ఆపింది మాధవీలత.

“ఊ.. ఎక్కడిదాకా చెప్పానూ? ఆ.. సదకొండింటికి పడుకొంటామా. అలారం ఒంటి గంటకి కేకలేస్తుంది. అది విని ఎవరైతే ముందు లేచి రెండోవారిని నిద్ర లేపుతారో ఆ రెండో వ్యక్తి ఆ రోజు యాక్టివ్ స్టార్ట్ తీసుకోవాలి. సో.. మొదటి వ్యక్తి ఆ రేయి హాయిగా ఆనందాన్ని జుర్రుకుంటూ.. కమకమ్మగా..” ఆపేసింది శ్రావణి.

“అబ్బో.. ఇదేదో.. భలేగా ఉందే..” ఉస్సాంగిపోతూ నసుంధర అంది.

“ఒకవేళ ఇద్దరికీ ఒకేసారి మెలకువ వస్తే?” తక్కువ తన సందేహాన్ని బయటపెట్టింది మాధవీలత.

“లాస్ వేస్తాం..”

“ఆ వనేదో అలారం పెట్టుకొనే బదులు చేయొచ్చుకదా?”

“కాదు. రొమాన్స్ కి ముందూ, తర్వాత కాస్తంత రెస్ట్ అనేది వుంటే అసలు పని ఇంకాస్త హుషారుగా, మజాగా సాగుతుందని మా ఎక్స్ పీరియన్స్ లో తెలిసింది.”

“నిజంగా ఈ సద్దలేదో చాలా బాగుండేలట్టుందే శ్రావణి? రాత్రి పూట మా మధ్య రోజూ ఇదే గొడవ.. ఎవరు ముందు ప్రారంభించాలి

అని! ఒక్కసారి అలగడం, చాప, దిండు తీసుకొని దూరంగా పడుకోవడం కూడా జరుగుతోంది" వసుంధర అంది.

"మా ఆయనైతే మరీ ఘోరమే. బకాసురుడిలా మెక్కి, బండలా మంచ మెక్కి గురకలు పెడుతూ మరీ నిద్రపోతుంటాడు. పగలంతా బండచాకిరీ చేసిన ప్రాణంగా! ఇంటిచాకిరీ, 'ఒంటి చాకిరీ' అంతా నేనే చేయాలి. హు..నా బతుకే ఓ చాకిరీవయిపోయింది" మాధవీలత వాపోయింది.

దీనంగా చెప్పిన ఆమె తీరుకి పగలబడి నవ్వుసాగారు వసుంధర, శ్రావణి. ఎప్పుట్నుంచి వింటున్నారో... వెనుక నుంచి శ్రావణి అక్క-లిద్దరు కూడా తమలో తాము ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ అక్క-డ్నుంచి వెళ్ళిపోయారు. రాత్రయింది. భోజనాలయ్యాక అందరూ కాసేపు ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. జోకులు వేసుకున్నారు. పిల్లలంతా ఆడీ ఆడీ అలిసిపోయి పడుకున్నారు. పెద్దవాళ్ళు కూడా ఎవరి గదుల్లోకి వాళ్ళు దూరిపోయారు. కరుణాకర్ని తల ముక్కుంటూ శ్రావణి తన తల్లి దగ్గర పడుకుంది.

అంతలో...
 బయట ఏదో అలికిడి వినిపించడంతో అటు విన్నది.
 "తాతయ్యా.. ఒన్ రుపీ కాయిన్ ఉంటే ఇచ్చు" అది పెద్దక్క-గొంతు.
 "కాయినెందుకమ్మా? పది రూపాయల నోటుంది. ఇంద తీసుకో"
 "అబ్బా.. నోటు వద్దులే తాతయ్యా... కాయినే ఇచ్చు"
 అప్పుడే.. హడావుడిగా పక్క-గది తలుపు తడుతూ అడుగుతోంది మరో గొంతు-

"వదినగారూ... మీ దగ్గర పావలా బిళ్ళగానీ, అర్ధరూపాయి బిళ్ళగానీ వుంటే ఓసారి ఇస్తారా. ఇప్పుడే ఇచ్చేస్తాను."

అది చిన్నన్నయ్య భార్య గొంతు.
 ఆ మాటలన్నీ విని శ్రావణి తెల్లబోయింది.
 అప్పుడు గుర్తొచ్చిందామెకి-
 కొద్దిసేపటి క్రితం హాల్లో టీవీ ఆఫ్ చేసి అందరూ ఎవరు గదుల్లోకి వారు వెళ్ళిపోయారనగా, టీవీ మీదున్న అలారం క్లాక్ ని పెద్దన్నయ్య భార్య తనతోపాటు తీసుకెళ్ళడం!

'మైగాడ్.. ఇంత త్వరగా ఈ నైట్ గేమ్ సీక్రెట్ వీళ్ళవరకూ పాకిపోయిందా?' చాలాసేపటి వరకు ఆశ్చర్యంలోంచి తేరుకోలేకపోయింది శ్రావణి. అప్రయత్నంగా ఆమెకు నవ్వొచ్చింది. తెరలు తెరలుగా నవ్వుసాగింది. తల్లి ఉలిక్కిపడి లేచింది.
 "శ్రావీ! ఏమయింది.. ఎందుకలా నవ్వుతున్నావ్?"
 నవ్వుతూనే తల అడ్డంగా ఊపింది శ్రావణి.. ఏమీ లేదన్నట్లు.

"రేపే దసరా పండగ! ఏమ్మా కరుణ వస్తాడా? ఈసారి లక్కీడిప్ లేకుండా మీ చేతుల మీదుగా పూజ చేయించాలనుకుంటున్నాం, అతడే వస్తాడా... లేక మేం వెళ్ళి తీసుకురావాలా?" అడిగారు రాంగోపాల్.

తల దించుకుంది శ్రావణి.
 "లేదు నాన్నా! ఆయన తప్పకుండా వస్తారు. రేపే రావచ్చు" తడబాటుగా చెప్పింది.

అయినా ఆమె మనసులో ఏదో జంకు, అలజడి.
 శ్రావణి వాలకం తల్లి అనుమానాన్ని భలపరిచింది.
 భర్తని లోపలికి తీసుకెళ్ళి ఏదో చెప్పింది. 'సరే' నన్నట్లుగా తలూపాడాయన.
 శ్రావణి యాంత్రికంగానే నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ ఆ ఇంట్లో తిరుగుతోంది. మనసు కరుణాకర్ గురించే పరిపరినిధాల ఆలోచిస్తోంది. కళ్ళు అతడి కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాయి.

అంతమందిలో ఉన్నప్పటికీ తాను ఒంటరినన్న భావం ఆమెకి మరింత దుఃఖాన్ని కలిగిస్తోంది. ఆరోజు కూడా కరుణాకర్ రాలేదు. ఆ రాత్రి నిద్రపట్ట లేదు శ్రావణికి.

మర్నాడు- శ్రావణి వంటగదిలో అందరితో కలిసి పనిలో వుంది.
 "శ్రావీ.. ఓ శ్రావీ.. మీ ఆయనోచ్చాడే.."
 చిన్నక్క- కేక శ్రావణి చెవుల్లో అమృతాన్ని పోసింది. దిగ్గున లేచి బయటకి లేడి పిల్లలా పరిగెట్టింది. ఇంటిల్లిపాదీ కొత్తల్లుడ్ని చూడడానికి ఉన్న ఫళాన ఉరుకులు, పరుగులు తీసారు.

కారులోంచి దిగుతున్నాడు కరుణాకర్. ఆ వెనకే అతడి తల్లిదండ్రులూ, రాంగోపాల్ దిగారు. సంతోషం, దుఃఖం ఒకేసారి కమ్ముకురావడంతో.. శ్రావణికి జలజల కన్నీళ్ళు చెక్కిళ్ళ మీదకి జారాయి.

ఆ రాత్రి-
 లైటార్చి వచ్చి భర్త కౌగిలిలో గువ్వలా ఒదిగిపోయింది. అతడి చెవిలో ఏవేవో గుసగుసలాడింది తమకంతో శ్రావణి. ఈమధ్య గాప్ వలన, వేరే ప్రదేశం కావడం వలనమో కరుణాకర్ కి వెంటనే మూడ్ వచ్చేస్తోంది.

"మనం అర్థంట్లుగా ఈ టైంపీస్, టాస్ లూ... వదలి వేరే కొత్తవద్దతి ఏదైనా కనుక్కోవాలి. మన నైట్ గేమ్ సీక్రెట్ ఇక్కడ అందరికీ తెలిసిపోయింది. కాబట్టి మనకు వెరయటిగా వుండేందుకు మరో..'' అంటూ ఇంకేదో చెప్పబోతున్న శ్రావణిని..

"వైరేటి.. పద్దతులు.. సీక్రెట్స్.. ఇవన్నీ గురించి రేపంతా తీరిగ్గా ఆలోచిద్దాంలే. ముందుగా రొటీన్ సంగతే చూద్దాం. ఎందుకంటే ఈ మధ్యంతా డ్యూటీలో లేనుగా. రుసరుసలాడుతుంది మనసు."

ఆమెని మరిక మాట్లాడనీయకుండా తన వైపు సడన్ గా లాక్కున్నాడు కరుణాకర్. తన చేతులకు, పెదవులకు వెంటనే పని కల్పించాడు.

శ్రావణి తన్మయత్వంలో తనకు తానుగా ఒక్కొక్క అండాన్ని అతడికి అందిస్తుండగా కరుణాకర్ ఆత్రంగా, ఆబగా వాటిని అందిపుచ్చుకుంటున్నాడు. ఆట లాడుకుంటున్నాడు.

అలా వారిద్దరూ స్వర్గం వైపు పరుగులు పెట్టారు.

